డాక్టర్ జతీష్ చంద్ర ఘోష్

1961
జనవరి ,16

వర్సెస్

హరి సాధన్ ముఖర్జీ మరియు ఇతరులు

(బి. పి. సిన్హా. ప్రధాన న్యాయమూర్తి, ఎస్.కె. దాస్, ఏ.కె సర్కార్, ఎన్. రాజగోపాల అయ్యంగార్, జె.అర్ ముధోల్కర్, న్యాయమూర్తులు)

రాష్ట్ర శాసనసభ - సభ్యులు వారి అధికారాలు మరియు విశేషాధికారాలు :- పరువునష్టం కోసం స్పీకర్-ప్రాసిక్యూషన్ అనుమతించని ప్రశ్నల ప్రచురణ -ఇమ్యూనిటీ-భారత రాజ్యాంగం లోని ఆర్టికల్ 194-ఇండియన్ పీనల్ కోడ్, 1860 (XLV ఆఫ్1860), సెక్షన్లు. 499, 500.

పశ్చిమ బెంగాల్ శాసనసభకు ఎన్నికైన సభ్యునిగా ఉన్న అప్పీలుదారు , అసెంబ్లీలో కొన్ని ప్రశ్నలను వేయాలనే ఉద్దేశ్యంతో నోటీసు ఇచ్చాడు మరియు ఆ ప్రశ్నలను స్పీకర్ అనుమతించకపోవడంతో వాటిని తన సొంతమైన నియోజకవర్గం లోని జనమత్ ఆఫ్ ఘటల్ అనే పత్రికలో ప్రచురించారు. అప్పుడు ఘటాల్ సబ్ డివిజనల్ మేజిస్ట్రేట్ గా ఉన్న మొదటి ప్రతివాది , ఆ ప్రశ్నలలో కొన్నింటికి వస్తువుగా వ్యవహరించిన మొదటి ప్రతివాది , అప్పీలుదారు మరియు జనమత్ ఎడిటర్ మరియు ప్రింటర్ మరియు పబ్లిషర్ అయిన మరో ఇద్దరిపై భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 500 మరియు 501 కింద ఫిర్యాదు చేశాడు. రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 194 ప్రకారం క్రిమినల్ ప్రాసిక్యూషన్ కు అడ్డంకిగా ప్రత్యేక హక్కు , మినహాయింపు ఇవ్వాలని పిటిషనర్ అభ్యర్థించారు. ట్రయల్ మేజిస్ట్రేట్ తో పాటు హైకోర్టు కూడా అతనికి వ్యతిరేకంగా తీర్పునిచ్చింది.రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 194 ప్రకారం అనుమతించని ప్రశ్నలను ప్రచురించే పూర్తి హక్కు తనకు ఉందని , అందువల్ల ప్రాసిక్యూట్ చేయలేమని స్పెషల్ లీవ్ ద్వారా అప్పీలు చేసుకున్నప్పుడు ఆ అతనిక తరపున దావా వేయబడింది.

రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 194 ప్రకారం మినహాయింపును తిరస్కరించాలని పేర్కొంది.

ఆర్టికల్ 194లోని క్లాజ్ (I) ఈ నిబంధన పరిధికి వెలుపల స్పష్టంగా ఉన్నందున దానికి వర్తించదు.

ఆ ఆర్టికల్ లోని క్లాజ్ (2) కూడా వర్తించదు , ఎందుకంటే ప్రచురణ శాసన సభ అధికార పరిధిలో ఉందని పిటిషనర్ విషయంలో కాదు మరియు ఆ క్లాజులో "ఏదైనా చెప్పబడింది లేదా ఏదైనా ఓటు ఇవ్వబడింది" అనే పదం పరిధిలోకి వచ్చిందని కూడా చెప్పలేము.

ఒక సభ్యుడు అనుమతించని ప్రశ్నను ప్రచురించడం హౌస్ ఆఫ్ కామన్స్ సభ్యుడి అధికారాలు మరియు మినహాయింపుల పరిధిలోకి రాదు మరియు తత్ఫలితంగా , ఆర్టికల్ 194 లోని క్లాజ్ (3) కూడా పిటిషనర్కు ఎటువంటి ప్రయోజనం కలిగించదు. హౌస్ ఆఫ్ కామన్స్ సభ్యుడికి లభించే మినహాయింపు స్పష్టంగా పార్లమెంటులో చేసిన ప్రసంగాలకే పరిమితమవుతుంది తప్ప బయట చర్చ ప్రచురణకు వర్తించదు.సభలో చేసిన ప్రసంగాన్ని మిగతా సభా కార్యక్రమాలకు భిన్నంగా ప్రచురిస్తే పరువునష్టం దావా వేస్తాడు.అతను సభలో చేసిన ప్రసంగాన్ని , మిగిలిన సభ కార్యకలాపాల నుండి భిన్నంగా ప్రచురిస్తే , పరువు నష్టం కలిగించే పక్షంలో అతను పరువునష్టాం దావాకి బాధ్యత వహిస్తాడు.

అబింగ్డన్ కేసు , ఎస్పినాస్సే యొక్క నివేదికలు , నిసి ప్రియస్ 1793-1810 , 228 మరియు క్రెవీ కేసు, ఎల్ మౌలే మరియు సెల్విన్స్ రిపోర్ట్స్, కింగ్స్ బెంచ్, 1813-1817, 273 లో ప్రస్తావించబడ్డాయి.

హౌస్ ఆఫ్ కామన్స్ లోని ప్రొసీడింగ్స్ లోని సారాంశాలను ప్రచురించడానికి ఎటువంటి సంపూర్ణ హక్కు లేదు మరియు సభలోనే తన ప్రసంగానికి సంబంధించి పూర్తి హక్కును కలిగి ఉన్న సభ్యుడు, వాటిని పబ్లిక్ ప్రెస్ లో ప్రచురించడానికి కారణమైతే దానికి సంబంధించి అర్హత కలిగిన హక్కును మాత్రమే పొందగలడు.

క్వేరే: హౌస్ ద్వారా అధికారం లేని పార్లమెంటరీ ప్రొసీడింగ్స్‌ను ప్రచురించడం అనేది న్యాయస్థానంలో ప్రొసీడింగ్‌లను ప్రచురించినట్లే అదే ప్రాతిపదికన నిలుస్తుంది.

వాసన్ v. వాల్టర్, (1868-69) LR 4 QB 73, సూచించబడింది.
శర్మ వర్సెస్ శ్రీ కృష్ణ సిన్హా, [1959] ఎస్.సి.ఆర్. 806, విశిష్టమైనది.

డా. సురేష్ చంద్ర బెనర్జీ v. పునీత్ గోలా , (1951) 55 CWN 745, సూచించబడింది.

క్రిమినల్ అప్పీల్ అధికార పరిధి:క్రిమినల్ అప్పీల్ నెం. 65/1958.

1955లోని క్రిమినల్ రివిజన్ నెం. 1584లో కలకత్తా హైకోర్టు ఏప్రిల్ 11, 1956 నాటి తీర్పు మరియు ఆర్డర్ నుండి ప్రత్యేక సెలవు ద్వారా అప్పీల్ చేయబడినది.

అప్పీలుదారు తరపున ఎన్‌సి ఛటర్జీ, అరుణ్ కుమార్ దత్తా మరియు డిఎన్ ముఖర్జీ.

ప్రతివాదుల తరపున కేబీ బాగ్చి, ఎస్ఎన్ ముఖర్జీ.

1961. జనవరి 16. న్యాయస్థానం యొక్క తీర్పు సిన్హా, ప్రధాన న్యాయమూర్తి ద్వారా అందించబడింది-

1956 ఏప్రిల్ 11న కలకత్తాలోని హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు , ఉత్తర్వులకు వ్యతిరేకంగా స్పెషల్ లీవ్ ద్వారా ఈ అప్పీలు చేయబడింది , దీని ద్వారా బెంగాల్ శాసనసభ సభ్యుడిగా పిటిషనర్ యొక్క వాదన తిరస్కరించబడింది మరియు అతనిపై ఇండియన్ పీనల్ కోడ్ లోని సెక్షన్500 కింద ప్రాసిక్యూషన్ కొనసాగించడానికి అనుమతించారు.

ఈ కేసు యొక్క వాస్తవాలు సందేహం లేదా వివాదంలో లేవు మరియు త్వరలో ఈ క్రింది విధంగా పేర్కొనవచ్చు. పిటిషనర్ భారత పౌరుడు మరియు పశ్చిమ బెంగాల్ శాసనసభకు ఎన్నికైన సభ్యుడు. అతను పశ్చిమ బెంగాల్‌లోని మిడ్నాపూర్ జిల్లాలోని ఘటల్‌లో వైద్యుడు కూడా . 1954 జనవరిలో , అప్పీలుదారుడు అసెంబ్లీలో కొన్ని ప్రశ్నలు అడగాలనే తన ఉద్దేశంతో నోటీసు ఇచ్చారు . అసెంబ్లీ కార్యకలాపాల నిర్వహణకు సంబంధించిన విధివిధానాల ప్రకారం ఆ ప్రశ్నలకు అనుమతి ఇవ్వలేదు.ఫిబ్రవరి, 1954లో, అప్పీలుదారు తాను ప్రతిపాదించిన ప్రశ్నలకు అనుమతి లేదని

తెలియజేయబడింది. జనామత్ అనే స్థానిక పత్రికలో అనుమతించని ప్రశ్నలను పిటిషనర్ 1955 ఫిబ్రవరి 28 సంచికలో ప్రచురించారు. జూలై, 1955లో, మొదటి ప్రతివాది, అతని ప్రవర్తన ప్రశ్నల విషయానికి సంబంధించినది మరియు అప్పుడు సబ్ డివిజనల్ మేజిస్ట్రేట్ గా పనిచేస్తున్న ఆయన పైన పేర్కొన్న పత్రిక ఎడిటర్ మరియు ప్రింటర్ మరియు పబ్లిషర్ అయిన పిటిషనర్ మరియు మరో ఇద్దరిపై ఫిర్యాదు చేశారు. ప్రజాప్రతినిధులు వాటిని చదవాలనే ఉద్దేశ్యంతో అప్పీలుదారు తనపై అభ్యంతరకరమైన ఆరోపణలు చేశారని, వాటిని ప్రచురించారని, ఆ ఆరోపణలు అవాస్తవమని మరియు నిరాధారమైనవని అవి ఫిర్యాదుదారుని ప్రతిష్ఠకు భంగం కలిగిస్తాయనే ఖచ్చితమైన ఉద్దేశ్యంతో లేదా అవగాహనతో లేదా కారణంతో చేశారని, ఫిర్యాదుదారుడు చాలా బాధపడ్డాడని మరియు మనస్సు మరియు ప్రతిష్ఠకు హాని కలిగించాడని ఫిర్యాదు పిటిషన్లో పేర్కొన్నారు. ప్రభుత్వోద్యోగి అయినందున ఫిర్యాదుదారుడు ప్రభుత్వోద్యోగిగా తన వ్యక్తిత్వాన్ని తెలియజేసేందుకు చట్టపరమైన చర్యలు చేపట్టడానికి అవసరమైన అనుమతిని ప్రభుత్వం నుంచి పొందాల్సి ఉందని, అందువల్లే ఫిర్యాదు పిటిషన్ దాఖలు చేయడంలో జాప్యం జరుగుతోందని ఆయన ఆరోపించారు. భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 500 కింద పిటిషనర్ పై మరియు ఈ కోర్టులో ప్రతివాదులుగా పేర్కొన్న రెండు, మూడో నిందితులపై ఐపీసీ సెక్షన్ 501 కింద అభియోగాలు మోపారు.అనేక వాయిదాల తరువాత, పిటిషనర్ క్రిమినల్ ప్రాసిక్యూషన్ పై ప్రాథమిక అభ్యంతరాన్ని లేవనెత్తాడు, రాజ్యాంగం యొక్క నిబంధన ల ప్రకారం ప్రాసిక్యూషన్ నుండి తన సంపూర్ణ హక్కు మరియు మినహాయింపు ప్రశ్నను లేవనెత్తారు. అక్టోబరు11, 1955 నాటి తన ఉత్తర్వు ద్వారా మేజిస్ట్రేట్ అభ్యంతరాన్ని తోసిపుచ్చారు మరియు నిందితుడు క్లెయిమ్ చేసిన ప్రత్యేక హక్కు అర్హత లేనిది కాదని నిర్ధారించారు. డాక్టర్ బురేష్ చంద్ర బెనర్జీ వర్సెస్ పునీత్ గోలా ((1951) 55 CWN 745) కేసులో కలకత్తా హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పుపై ఆయన ఆధారపడ్డారు, తన ముందు ఉన్న మొదటి నిందితుడు, ఇప్పుడు అప్పీలుదారు, అతను పేర్కొన్న హక్కు మరియు మినహాయింపుకు అర్హుడు కాదనే తన నిర్ధారణకు మద్దతుగా అతను నిలిచాడు. ఆ తర్వాత పిటిషనర్ రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 228 ప్రకారం తాను

లేవనెత్తిన రాజ్యాంగ సమస్య పరిష్కారానికి హైకోర్టుకు కేసును ఉపసంహరించుకున్నారు. కానీ ఆ దరఖాస్తును 1955 నవంబర్ 9న హైకోర్టు ధర్మాసనం తిరస్కరించింది , బహుశా ఈ కేసు రాజ్యాంగ వివరణకు సంబంధించి చట్టం యొక్క గణనీయమైన ప్రశ్నను కలిగి లేదు.హైకోర్టు బెంచ్ ఇచ్చిన ప్రతికూల ఆదేశాలతో విసుగు చెందని పిటిషనర్ మళ్లీ హైకోర్టును ఆశ్రయించి రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 194లోని నిబంధనల ప్రకారం ప్రొసీడింగ్స్ ను నిషేధించబడుతుందనే ప్రశ్నతో సహా అనేక కారణాలపై తీర్పును పొందారు. ఈ సందర్భంగా కేసును విచారించిన విజ్ఞులైన సింగిల్ జడ్జి పైన పేర్కొన్న బెంచ్ తీర్పు దృష్ట్యా రాజ్యాంగ సమస్యను పునఃపరిశీలించడానికి అనుమతించలేమనే అభిప్రాయాన్ని గమనించారు. కానీ రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 194 కింద తలెత్తిన ప్రశ్నతో సహా పిటిషనర్ లేవనెత్తిన అంశాలను విద్యావంతులైన న్యాయమూర్తి పరిష్కరించారు. శాసనమండలి సభ్యుడికి తాను అడిగే ప్రశ్నలకు సంబంధించి పూర్తి హక్కు లేదని , వాటిని అనుమతించలేదని, కానీ వాటన్నింటినీ తాను ప్రచురించానని పేర్కొంటూ న్యాయమూర్తి పిటిషన్ ను తోసిపుచ్చారు. సభలో ప్రశ్నోత్తరాలు ఎప్పుడూ లేవన్న విషయాన్ని కూడా ప్రస్తావించారు.ఆ విధంగా , సభ యొక్క ప్రక్రియలలో ఒక భాగం అని చెప్పలేము. పిటిషనర్ ప్రోద్బలంతో ఆ పత్రికలో ప్రచురితమైనది సభాధికారం కిందకు వచ్చిందని చెప్పలేమని ఆయన అభిప్రాయపడ్డారు. పిటిషనర్ రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 132 (1) కింద సర్టిఫికేట్ కోసం విజ్ఞుడైన న్యాయమూర్తిని ఆశ్రయించాడు, కాని ఈ కేసులో రాజ్యాంగం యొక్క వివరణకు సంబంధించి చట్టానికి సంబంధించిన ఎటువంటి ముఖ్యమైన ప్రశ్నలను కలిగి లేదనే కారణంతో తిరస్కరించబడింది .ఆ తర్వాత పిటిషనర్ ఈ హైకోర్టును ఆశ్రయించి ప్రత్యేక హక్కు దావాను తిరస్కరిస్తూ హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పుపై అప్పీల్ చేసుకునేందుకు ప్రత్యేక అనుమతిని పొందారు. మేజిస్ట్రేట్ కోర్టులో తదుపరి చర్యలపై స్టే కూడా పొందారు. అప్పీలు విచారణను వేగవంతం చేయాలని ఆదేశించారు. ఆ ఉత్తర్వు 1956 అక్టోబరు 1 న జారీ చేయబడింది, కాని దండయాత్ర యొక్క ఆదేశం ఉన్నప్పటికీ , ఈ కేసు నాలుగు సంవత్సరాల తరువాత మాత్రమే విచారణకు వచ్చింది.

రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 194లోని నిబంధనలను అర్థం చేసుకోవడంలో న్యాయమూర్తి తప్పు చేశారని, ఆ నిబంధనలను సక్రమంగా అమలు చేస్తే అది జరిగి ఉండాల్సిందని పిటిషనర్ తరపున వాదించారు.1) శాసనసభలో ఒక సభ్యుడు అడిగే ప్రశ్నలు , స్పీకర్ తిరస్కరించినప్పటికీ , అవి సభా కార్యకలాపాల్లో భాగంగా ఉంటాయి, అందువల్ల, వాటి ప్రచురణ భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని నిబంధనలను ఆకర్షించదు; (2) ఆర్టికల్ 194 లోని నిబంధనల ప్రకారం సభలోని ఎన్నికైన సభ్యులు ప్రసంగాలను చేయడం ద్వారా , సభలో ప్రశ్నలను అడగడం ద్వారా మాత్రమే కాకుండా , దేశం గురించి , ముఖ్యంగా సభలో ఏమి జరుగుతుందో దాని నియోజకవర్గ పరిధిలో ఉన్న ప్రజల కోసం ప్రజా పత్రికల్లో ప్రచురించడం ద్వారా స్వేచ్ఛాయుతంగా ప్రచారం చేయాలి.మరో మాటలో చెప్పాలంటే , ఒక సభ్యుడికి అనుకూలంగా సంపూర్ణ హక్కు ఉందని , అందువల్ల, అతను వేయాలనుకున్న ప్రశ్నలను ప్రచురించినందుకు అతన్ని ప్రాసిక్యూట్ చేయలేమని, కానీ స్పీకర్ అనుమతించలేదని పేర్కొన్నారు.

పిటిషనర్ తరపున పైన పేర్కొన్న వాదనలకు రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 194లోని నిబంధనలు ఏమైనా మద్దతు ఇస్తాయా ? ఆర్టికల్ 194 యొక్క మొదటి క్లాజ్ ఈ కేసులో ఎటువంటి వ్యాఖ్యను కోరదు ఎందుకంటే ఒక రాష్ట్ర శాసనసభలో వాక్ స్వాతంత్ర్యానికి సంబంధించి ఎటువంటి ప్రశ్న లేవనెత్తబడలేదు. రాజ్యాంగంలోని క్లాజ్ (2) మొదటిది , ఒక రాష్ట్ర శాసనసభలోని ఏ సభ్యుడిపైనైనా శాసనసభలో లేదా దానిలోని ఏదైనా కమిటీలో అతను చెప్పిన లేదా ఇచ్చిన ఏదైనా ఓటుకు సంబంధించి సివిల్ లేదా క్రిమినల్ చర్యలకు వ్యతిరేకంగా ఒక నిషేధాన్ని నిర్దేశించింది ; రెండవది, అటువంటి శాసనసభ యొక్క అధికారం కింద ఏదైనా నివేదిక, కాగితం, ఓట్లు లేదా కార్యకలాపాల ప్రచురణకు సంబంధించి సివిల్ లేదా క్రిమినల్ ప్రొసీడింగ్ లో ఎవరూ బాధ్యత వహించరు. ఈ కేసులో ఫిర్యాదు చేసిన ప్రచురణ పశ్చిమ బెంగాల్ శాసనసభ అధికార పరిధిలో ఉందని వాదించబడలేదు. కాబట్టి ఆర్టికల్ 194లోని రెండో క్లాజులోని రెండో భాగాన్ని పిటిషనర్ వాదనకు మద్దతుగా నొక్కి చెప్పడానికి వీల్లేదు. రెండవ క్లాజులోని మొదటి భాగానికి సంబంధించి, ఈ కేసులో ప్రాసిక్యూషన్ యొక్క అంశంగా ఉన్న ప్రచురణ , శాసన సభ సభ్యుడు

చెప్పిన ఏదైనా లేదా ఇచ్చిన ఏదైనా ఓటు పరిధిలోకి రావచ్చని చెప్పవచ్చా?.. సమాధానం ప్రతికూలంగా ఉండాలి. అందువల్ల ఆర్టికల్ 194లోని క్లాజ్ (2) పిటిషనర్ కు ఏ విధమైన ఉపయోగం లేదని స్పష్టమవుతోంది. అందువల్ల సహజంగానే ఈ కోర్టులో వాదనల సందర్భంగా ఆర్టికల్ 194లోని క్లాజ్ (3)లోని నిబంధనలపై ఆధారపడింది.

ఒక శాసనసభ సభ్యుని చేత ఉపేక్షించబడని ప్రశ్నల ప్రచురణ, " సభలోని సభ్యుల అధికారాలను, ఆధిక్యతలను, మినహాయింపులను " పొందుతుందా? ఈ ప్రశ్నకు సమాధానం రాజ్యాంగం ప్రారంభంలో యునైటెడ్ కింగ్ డమ్ పార్లమెంటు హౌస్ ఆఫ్ కామన్స్ సభ్యుల అధికారాలు , ఆధిక్యతలను మరియు మినహాయింపులు ఏమిటో తెలుసుకోవడంపై ఆధారపడి ఉంటుంది. ఈ కోర్టు ఎం. ఎస్. ఎం. శర్మ వి. శ్రీ కృష్ణ సిన్హా విషయంలో (1959) Suppl. 1 S.C.R. 806.) స్పీకర్ సభ కార్యకలాపాల నుండి బహిష్కరణకు గురైన ప్రసంగంలోని కొంత భాగాన్ని ప్రచురించడానికి సంబంధించి ఆ మినహాయింపులను చాలా వివరంగా పరిశీలించింది. ప్రొసీడింగ్స్ లోని కొంత భాగాన్ని రాష్ట్ర శాసనసభ సభా ప్రొసీడింగ్స్ కు సంబంధించిన విశ్వసనీయ నివేదికను ప్రచురించే హక్కు ఈ ప్రొసీడింగ్స్ లో లేదని కోర్టు పేర్కొంది. ఆ కేసు దేశంలోని శిక్షాస్మృతికి సంబంధించినది కాదు. అలాంటప్పుడు ఒక రాష్ట్ర శాసనసభ సభ యొక్క హక్కులు మరియు అధికారాలకు సంబంధించి సభా ధిక్కరణకు శిక్షించే అధికారం అసెంబ్లీకి ఉందని నిర్ధారించడానికి కోర్టు ఆందోళన చెందింది. అందువల్ల, ప్రస్తుత వివాదాన్ని నిర్ణయించడానికి ఆ నిర్ణయం మాకు సహాయపడదు.

హౌస్ ఆఫ్ కామన్స్ కు సంబంధించి ఇంగ్లాండులో ఉన్న చట్టపరమైన స్థితిని పరిశీలిస్తే, హౌస్ ఆఫ్ కామన్స్ సభ్యుడి మినహాయింపు పార్లమెంటులో చేసిన ప్రసంగాలకు సంబంధించి ఉంటుందని స్పష్టమవుతుంది, కానీ ఇది పార్లమెంటు వెలుపల చర్చ ప్రచురణకు వర్తించదు. హౌస్ ఆఫ్ కామన్స్ సభ్యుడు సభలో చేసిన ప్రసంగాన్ని సభలోని మిగిలిన కార్యకలాపాలకు భిన్నంగా ప్రచురిస్తే , అతని ప్రసంగంలో ఎవరినైనా కించపరిచే అంశాలు ఉంటే పరువునష్టం దావా వేస్తారు. లార్డ్ అబింగ్డన్ (1794)

1 Esp. 226; 170 E.R 337) విషయంలో, లార్డ్ కెన్యాన్ హౌస్ ఆఫ్ లార్డ్స్లో చేసిన ప్రసంగాన్ని మిగిలిన వాటి నుండి విడిగా ప్రచురిస్తే ప్రయోజనం ఉండదని నిర్ణయించాడు అనే చర్చ. మే పార్లమెంటరీ ప్రాక్టీస్ లో, లార్డ్ కాంపియన్ రాసిన 16 వ ఎడిషన్ , అబింగ్డాన్ ((1) (1794) Esp. 226; 170 E,R, 337) మరియు హౌస్ ఆఫ్ కామన్స్ యొక్క క్రీవీ జర్నల్ (1812-13) 704 యొక్క రెండు ప్రసిద్ధ కేసులకు సంబంధించి ఈ క్రింది ప్రకటనలు కనిపిస్తాయి:-

"అబింగ్డన్ కేసు ((1) (1794) Esp. 226; 170 E,R, 337).-లార్డ్ అబింగ్డన్ పై పరువునష్టం దావా కింద ఒక సమాచారం నమోదు చేయబడింది.తన న్యాయవాది లార్డ్స్ హౌస్ లో చేసిన ప్రసంగం లో తన వృత్తి సంబంధ ప్రవర్తనకు వ్యతిరేకంగా ఆరోపణలు చేశాడు , తరువాత అతను తన సొంత ఖర్చుతో అనేక వార్తాపత్రికలలో ప్రచురించాడు.లార్డ్ అబింగ్డన్ , కింగ్స్ బెంచ్ కోర్టులో తన కేసును వాదించాడు, తన వద్ద ఉన్న దానిని ముద్రించే హక్కు ఉందని, పార్లమెంట్ చట్టం ప్రకారం మాట్లాడే హక్కు తనకు ఉందని వాదించా డు. పార్లమెంటు సభ్యుడికి తన ప్రసంగాన్ని ప్రచురించే హక్కు ఖచ్చితంగా ఉందని, కానీ ఆ ప్రసంగాన్ని ఏ వ్యక్తిపైనా అపవాదు చేయడానికి చేయరాదని లార్డ్ కెన్యాన్ చెప్పారు ; ఒకవేళ ఉంటే , అది పరువునష్ట ం అవుతుంది . మూడు నెలల జైలు శిక్ష , 100 పౌండ్ల జరిమానా చెల్లించాలని, అతని సత్ప్రవర్తనకు భద్రత కల్పించాలని సుప్రీంకోర్టు తీర్పునిచ్చింది.

క్రీవీ కేసు ((1813)1 M, &S. 2 73; 195 ER, T02.), 1813.- హౌస్ ఆఫ్ కామన్స్ సభ్యుడైన క్రివే, సభలో ఒక వ్యక్తిపై ఆరోపణలు చేశారు , మరియు అనేక వార్తాపత్రికలలో తన ప్రసంగం తప్పుగా నివేదించారు. మిస్టర్ క్రీవీ ఒక వార్తాపత్రిక ఎడిటర్ కు ఒక సరైన నివేదికను పంపాడు , దానిని ప్రచురిస్తానని అభ్యర్థించాడు. అతనిపై దాఖలైన సమాచారంపై , జ్యూరీ ప్రతివాదిని పరువునష్టం కేసులో దోషిగా నిర్ధారించింది , మరియు కింగ్స్ బెంచ్ కొత్త విచారణ కోసం దరఖాస్తును తిరస్కరించింది (రెక్స్ వర్సెస్ గ్రీవీ ((1813)1 M, &S. 2 73; 195 ER, T02.) లో లార్డ్ ఎల్లెన్ బరో యొక్క తీర్పు

చూడండి). 100 పౌండ్ల జరిమానా విధించిన మిస్టర్ క్రెవీ కింగ్స్ బెంచ్ ప్రొసీడింగ్స్ హౌస్ కు ఫిర్యాదు చేశాడు; కానీ అవి సభా హక్కుల ఉల్లంఘన అని అంగీకరించడానికి సభ నిరాకరించింది.

హౌస్ ఆఫ్ కామన్స్ యొక్క అధికారాలు మరియు మినహాయింపులకు సంబంధించి ఇంగ్లాండులోని చట్టాన్ని ప్రస్తావిస్తే , హౌస్ ఆఫ్ కామన్స్ లో ప్రొసీడింగ్స్ నుండి సారాంశాలను ప్రచురించడానికి ఎటువంటి సంపూర్ణ హక్కు లేదని స్పష్టమవుతుంది. హౌస్ ఆఫ్ కామన్స్ సభ్యుడి విషయానికొస్తే, సభ యొక్క నాలుగు గోడల మధ్య తాను మాట్లాడిన విషయాలకు సంబంధించి ఆయనకు సంపూర్ణ హక్కు ఉంటుంది , కానీ సభలో తాను స్వయంగా చెప్పిన విషయాలకు సంబంధించి కూడా , దానిని పబ్లిక్ ప్రెస్ లో ప్రచురించేలా చేస్తే , అతనికి అనుకూలంగా అర్హత కలిగిన హక్కు మాత్రమే ఉంటుంది. సభాధికారం కింద కాకుండా పార్లమెంటు కార్యకలాపాల ప్రచురణ కేసు న్యాయస్థానాల్లో ప్రొసీడింగ్స్ ప్రచురణతో సమానంగా ఉంటుంది.వాసన్ వర్సెస్ వాల్టర్ ((1868) LR 4 QB 73, 94.) విషయంలో కాక్ బర్న్ , సి.జె.ఈ విషయాన్ని స్పష్టం చేశారు. సభా కార్యక్రమాల్లో ఒకే ఒక్క ప్రసంగాన్ని ప్రచురించడం పూర్తిగా ప్రత్యేక హక్కును ఎందుకు ఇవ్వదో వివరిస్తూ , ప్రధాన న్యాయమూర్తి వ్యాఖ్యానించారు:-

"న్యాయస్థానాల విచారణల నివేదికలకు , పార్లమెంటులో కార్యకలాపాలు రిపోర్టులకూ మధ్య సారూప్యత, వ్యక్తులకు జరుగుతున్న అన్యాయాన్ని నిరోధించడానికి ఒకదానిపై విధించిన పరిమితులన్నీ తప్పనిసరిగా మరొకదానిపై జతచేయబడతాయని గమనించాలి. వ్యక్తులను గాయపరిచే ఉద్దేశ్యంతో ప్రచురించబడిన ఒక నిర్దిష్ట లేదా పాక్షిక నివేదిక , లేదా విడదీయబడిన కార్యకలాపాల యొక్క భాగాలు కూడా రక్షణకు సమానంగా తీసివేయబడతాయి."

పార్లమెంటు తన స్వంత చట్టం ద్వారా చట్టపరమైన స్థితిని స్ఫటికం చేయనంత కాలం , ఒక రాష్ట్ర శాసనసభ లేదా పార్లమెంటు లేదా దాని సభ్యుల సభ యొక్క హక్కులు , అధికారాలు మరియు

మినహాయింపులు పైన పేర్కొన్న విధంగా హౌస్ ఆఫ్ కామన్స్ మాదిరిగానే ఉంటాయి. ప్రస్తుత కేసులో పిటిషనర్ ఈ కేసులో మొదటి ప్రతివాది అయిన ఫిర్యాదుదారుడి ప్రవర్తనకు సంబంధించిన కొన్ని ప్రశ్నలను వేయడానికి ప్రయత్నించాడు .అసెంబ్లీ ప్రొసీజర్ రూల్స్ లోని రూల్ 27 ప్రకారం ఒక ప్రశ్న ఆమోదయోగ్యంగా ఉండాలంటే కొన్ని షరతులు పాటించాల్సి ఉంటుంది. నియమం యొక్క ఇతర అవసరాలలో, ఒక షరతు ఏమిటంటే , ఇది ఎటువంటి ప్రేరణను కలిగి ఉండకూడదు లేదా వ్యక్తిగత స్వభావం యొక్క ఆరోపణను సూచించకూడదు. ఆ నిబంధనల్లోని 29వ నిబంధన ప్రకారం ఒక ప్రశ్నకు ఆమోదయోగ్యతపై నిర్ణయం తీసుకునే అధికారం స్పీకర్ కు ఉంటుంది. తన అభిప్రాయం ప్రకారం ప్రశ్నించే హక్కును ఉల్లంఘించినప్పుడు , లేదా ఆ నిబంధనలకు విరుద్ధంగా ఉన్నప్పుడు స్పీకర్ ఏ ప్రశ్ననైనా తిరస్కరించరాదని పేర్కొంది. శాసన సభా వ్యవహారాల్లో భాగంగా అనుమతించని ప్రశ్నలను ప్రచురించవచ్చా లేదా అనే ప్రశ్నను మనం నిర్ణయించుకోవాల్సిన అవసరం లేదని , శాసన సభ సభ్యుడికి అనుకూలంగా కూడా సంపూర్ణ అధికారాలు లేవని ఇదివరకే నిర్ధారణకు వచ్చారు.

ఈ కేసులో పరువునష్టం దావా వేయడంపై క్రిమినల్ ప్రాసిక్యూషన్ తో ఆందోళన చెందుతున్నామని కూడా గమనించాలి. భారత శిక్షాస్మృతిలోని 499 , 500 సెక్షన్ల కింద పరువు నష్టం దావా వేశారు. సెక్షన్ 499లో అనేక మినహాయింపులు ఉన్నాయి. ఆ నిర్దిష్ట మినహాయింపులు పరువు నష్టం కాని వాటిని నిర్దేశిస్తాయి. నాల్గవ మినహాయింపు ఏమిటంటే , న్యాయస్థాన కార్యకలాపాల యొక్క గణనీయమైన వాస్తవిక నివేదికను ప్రచురించడం పరువు నష్టం కాదు , కానీ శాసనసభ లేదా పార్లమెంటు కార్యకలాపాలకు సంబంధించి అటువంటి రాయితీ ఇవ్వదు. వాసన్ కేసు ((1868) LR 4 QB, 73.)లోని నియమాన్ని భారతదేశంలోని క్రిమినల్ ప్రాసిక్యూషన్ లకు ఎంతవరకు వర్తింపజేయవచ్చనే ప్రశ్న సహజంగానే తలెత్తుతుంది , అయితే వివాదానికి సంబంధించిన ఈ అంశం బార్ లో ప్రచారం చేయబడలేదు కాబట్టి , ఈ కేసు యొక్క నిర్ణయానికి ఇది అవసరం లేద ని, మేము దాని గురించి ఏమీ చెప్పాల్సిన అవసరం లేదు.

ఈ కేసులో అభియోగానికి సంబంధించిన ప్రచురణకు సంబంధించి అప్పీలుదారు తనకు అనుకూలంగా పూర్తి అధికారాన్ని కల్పించగలిగితే తప్ప , అతనిపై ప్రాసిక్యూషన్ ను రద్దు చేయలేమని చట్టపరమైన స్థితి నిర్వివాదాంశం. హైకోర్టుతో ఏకీభవించేంత వరకు అతనికి అలాంటి సంపూర్ణ ఆధికృత లేదు ' అని చెప్పినప్పుడు , అతను తన విచారణ చేపట్టి , అతని రక్షణలో ప్రవేశించాలి . సాక్ష్యాధారాలు పూర్తిగా నమోదు చేయబడనందున , బార్ లో వాదనలు సహజంగానే సంపూర్ణ హక్కు యొక్క పూర్తిగా చట్టపరమైన ప్రశ్నకే పరిమితం చేయబడాలి. ఇన్నాళ్లూ ఈ కేసు పెండింగ్ లో ఉన్న మేజిస్ట్రేట్ ఇప్పుడు పరిశీలించనున్న ఈ వివాదంలోని యోగ్యతపై మేము ఎలాంటి అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తం చేయలేదని అదనంగా చెప్పనవసరం లేదు.

పైన పేర్కొన్న కారణాల దృష్ట్యా , ఈ అప్పీల్‌లో ఎటువంటి అర్హత లేదని భావించాలి. తదనుగుణంగా అది కొట్టివేయబడింది. చాలా కాలంగా పెండింగ్‌లో ఉన్న ప్రాసిక్యూషన్ , ఇప్పుడు ఎటువంటి ఆలస్యం లేకుండా ముందుకు సాగుతుందని భావిస్తున్నారు.

అప్పీల్ కొట్టివేయబడింది.